

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VI. De aliis malis & damnis, quorum affectus in cognatos causa est: & qua ratione Christus servator noster illa fugere docuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

CAPVT VI.

De aliis malis & damnis, quorum affectus in cognatos causa est: & qua ratione Christus seruator noster illa fugere docuerit.

Basil. in confit. monast. c. 21. Affectus in cognatos periculum adducit sacrilegii.

Dicit sanctus Basilius, hunc in cognatos affectum & naturalem compassionem eo solere ducere Religiosum, & ad talem extremitatem pertrahere, vt sacrilegio se obstringat, Religioni detrahens, vt eis succurrat. Et licet non capit ex eo, quod religionis est, tamen ex eo capit, quod deuoti religioni darent: & hinc inde, à pœnitentibus & amicis corradit, quod det, & subinde cum ministeriorum detrimento. Non enim quis tanta cum his libertate frui potest, quibus indiget, & quibus tali modo non obligetur & aliquando etiam aliquo cum conscientie scrupulo contra paupertatis votum: Si mihi, vel si alteri detur, vel si ego, vel si alter det. His accedit, quod affectus hic in cognatos taliter visum eripiat, vt quis hic nullam difficultatem sentiat, & vt ei licitum subinde videatur, quod alias illicitum est, & voto paupertatis contrarium non esse, quod reuera tamen huiusmodi est. Et quamuis quis nihil aliud Religioni furaretur, quam tempus, quod negociis cognatorum impendit, satis sane illam fraudat & sat damni infert. Hinc ait sanctus Basilius: Non amplius tuus, sed religionis es, cui & corpus obtulisti, & omnem operam & laborem: ideoque illa non solum animæ, sed & corporis tui curam gerit, suppeditans quicquid necessarium, & tu sustentationem à religione capis, & cognatorum negociis occuparis? Totum hoc illi furaris; vt taceam de malo exemplo, quod præbes his, qui te vident cognatis tam deditum esse.

Luc. 14. 26. Non nisi prægnantem ob rationem ait Christus Seruator noster in Euangelio: *Si quis venit ad me, & non odit Patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres,*

& sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Animaduertit recte hic S. Gregorius, quod eodem modo, quos iubet nos ipsos odisse, iubet & odisse patres & cognatos. Sic vt erga te habendum tibi sanctum odium, te mortificando, & tibi in omnibus contradicendo, quæ caro aduersus spiritum & rationem concupiscit, & iis nõ consentiendo, quod hic inaximus omnium inimicorum tuorum sit, eodem modo & tibi sanctum odium in cognatos & parentes habendum, iis non consentiendo, sed iis in omnibus contradicendo, quæ tibi impedimento ad salutem, profectum & perfectionem esse possunt. Hi enim tui pars sunt, & etiam hostes tui. *Et inimici hominis domestici eius.* Refertur in Chronicis Fratrum Minorum, quod quidam fratri Egidio dixerit, quod plane proposuisset Religiosus. Respondit Dei famulus: si hoc decreuisti; occide prius omnes consanguineos quos habes. Hic lachrymans, petebat, ne tantis illi criminibus obnoxium redderet. Replicat S. Egidius cur tam parui iudicii & intellectus es? Non dico, vt materiali illos gladio, sed mentali occidas. Nam secundum Domini dictum, qui non odit patrem, matrem & consanguineos, non potest eius esse discipulus. Consideratione dignum est, hanc doctrinam sepius à Seruatore nostro in S. Euangelio repeti. Et notat S. Basilius & allegat duo exempla quæ apud illum habentur. Prius iuuenis illius qui Christum sequi volebat, & veniam petebat, vt bona sua venderet, & de iis disponderet. Cui respondit: *Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.* Sic vt respicere nihil aliud sit, quàm redire postquam manus ad aratrum Euangelicorum consiliorum missa sit, & nos intricare sæculi negociis, quæ ante reliquimus. Hanc Christi sententiã metue, qui dicit *non aptus esse regno Dei.* Alterum exemplum est de alio iuene, qui etiam Christum sequi volebat, & veniam petebat sepeliendi patrem. Quæ res honesta & quæ breuissimo tempore confici potest: & veniam non dedit, sed respondit:

dit: Sine ut mortui sepeliant mortuos vos. In
quæ verba ait Theophylactus. Si autem il-
li neg. patrem sepelire licuit; va his, qui mo-
nasticam professi, ad mundana regrediuntur
negocia.

Nec Christo Seruatori nostri satis fuit,
nos verbis & exemplis alienis docuisse nisi
& proprio exemplo nobis hanc parentum
& cognatorum fugam demonstrasset. Vt
in multis Euangelii locis videre est, quasi
exterius rigorem & austeritatem sanctil-
simæ suæ Matri exhibuerit dum triduo a-
missus in templo inuentus est, ait: *Quid
est, quod me quærebatis? Nesciebatis, quia in
hæc, quæ Patris mei sunt, oportet me esse?* Et in
nuptiis deficiente vino: *Quid mihi & tibi
est, mulier? ut nos doceret* (ait S. Bernardus)
modum cum parentibus agendi, vt dum
nos à professionis nostræ sine & propo-
sito adducere nituntur, vt eis resistamus, &
dicamus: *In his, quæ Patris mei oportet me
esse: Fas est, Dei & salutis nostræ negotium
nos promouere.* Et alii, qui illi dicebat:
Magister dic fratri meo, vt mecum hære-
ditatem diuidat; respondit austere: *Homo,
qui me constituit iudicem aut diuisorem su-
per vos: non missus sum vt has inter vos li-
tes componam.* Vt docent, fugienda no-
bis huiusmodi esse negocia, non enim
professioni nostræ congruunt.

CAPVT VII.

*Quaratione tentatio hæc titulo non
solum pietatis, sed & obligationis
velari solet, & de remedio
contra eandem.*

QUANDOQVIDEM tentatio hæc non
solum colore & titulo pietatis, sed &
obligationis se munire & promouere so-
let, id quod tentationes periculosas ma-
xime reddere solet; B. P. Noster, vt damno
huic occurreret, & idem præueniret quod
inde in Societatem irrepere posset; iubet
in Constitutionibus, vt omnes, qui illam
ingrediuntur, interrogentur, dum de eo
dubitatur, non teneantur & obligati sint
parentibus vel cognatis succurrere, & nõ

se regi patientur eo modo quo Societas
vel Superior ordinabitur; non permitten-
tes se proprio iudicio regi. Nam in cogna-
torum negotio, vt & in proprio affectus
excæcat, & erroris causa esse solet, ideoq;
ipsi iusti iudices in hac causa esse non pos-
sunt. Vt ergo omnes quiescerent, & nul-
lum scrupulum haberent, hoc remedium
B. P. N. inuenit. Idcirco quilibet eo sibi sa-
tisfactum esse crederet, quod Societas hoc
in negotio statuerit, quandoquidem tan-
tam in illa doctrinam & Dei timorem in-
uenire licet, vt negocium iuxta scientiã &
conscientiam exacte perpedit. Et magnæ
Deo sunt agenda gratiæ, quo hac in parte
posset esse securus, & tanto feruentius suo
profectui & perfectioni studere.

Eandem ob causam iubet idem B. P. N.
vt dum bonorū distributio in cognatos
facienda est, quod pauperes sint; id duorū
vel trium doctorum & priorū iudicio per-
mittatur, quod quisque elegerit Superio-
ris consensu, quibus incumbet iudicare,
nū vere pauperes sint, & si vere indigeat,
ne caro & sanguis illos in errorē inducat;
Sic, vt hac opera nõ sit opus dū quis bona
sua alienis pauperib. dat, dū vero pauperi-
bus cognatis, id requiritur, ob periculū, qd
ex amore & affectu carnis incidere posset.
Idque notat S. Gregorius in illo exemplo
in quo Christus iuueni prohibebat, ne se-
peliret patrem. Aduerte, quod non prohi-
buisse alienum sepelire, sed potius sua-
fisset, & opus misericordiæ fuisset, sed pa-
trem prohibet sepelire, vt sciamus, quod
cum alienis licet, sæpe non expedire cog-
natis fieri, ob periculum, cum proprium
tu ob scandalum eorum, qui vident reli-
giosum implicitum & inuolutum carnis
& sanguinis negociis. Certum est alio
modo aliorum, alio consanguineorum
rebus occupari: Ille enim non turbat nec
inquietum reddunt religiosum, sed in his
experitur se turbari, & animi pacem sub-
trahi, & magno sibi impedimēto in exer-
citiis spiritualib. esse. Idcirco dū aliquā-
do necessitas exigat, vt quis cognatis ad-
sit, expedierit aliū Patrib. on^o in se recipere;
estque in Societate statutum, vt sic fiat,

*In bonorum
distributio
facienda cog-
natis pau-
peribus, sit
duorum vel
trium iudi-
cio.*

*Greg. l. 7.
mor. c. 14.
Luc. 9. 60.*